

delig en række mindre spørgsmål, herunder pensionistspørgsmålet i forbindelse med Tyskland.

Jeg synes selvfølgelig, der er mange ting i det, men den røde tråd er større fleksibilitet, mere ligestilling mellem selvstændige og lønmodtagere.

Jeg vil på den baggrund sige, at jeg håber, vi får en konstruktiv udvalgsbehandling. Det her er jo en sag, som ikke bare drejer sig om nye pensioner, den drejer sig også om eksisterende pensionsvilkår, og derfor er det en vigtig sag. Men vi kan se frem til en konstruktiv udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 61: Forslag til lov om ændring af børnefamilieydelsesloven. (Regulering efter forbrugerprisindeks).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 5/11 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (V):

Årets finanslov indeholder flere forslag, som koster penge, og derfor er der naturligvis også forslag, der begrænser statens udgifter. Det forslag, vi nu skal behandle, tilhører sidstnævnte kategori, for pengene daler ikke ned fra himlen, og da vi ikke vil hæve eksisterende skatter og afgifter eller for den sags skyld opfinde nye, så vælger vi at lave budgetprioriteringer for at få samfundets udgifter og indtægter til at hænge sammen.

Men det betyder også, at vi vælger at fjerne den nuværende regulering af børnefamilieydelsen. Som det er i dag, bliver ydelsen årligt reguleret efter lønudviklingen. Ydelsen er tilmed blevet reguleret med en højere procentsats end andre overførselsindkomster såsom efterløn og folkepension. Det er hverken logisk eller nødvendigt efter vores mening.

Kl. 20.15

Formålet med ydelsen er at hjælpe med at få husholdningerne til at løbe rundt, at hjælpe børnefamilier. Man kan sige, at det er en hjælp til at købe bleer og mos, og prisen på f.eks. bleer og mos stiger jo i takt med prisudviklingen.

Den årlige regulering har indtil nu fulgt lønudviklingen i den private sektor, typisk 4 pct. Hvis vi så sammenligner den med udgifterne til indkøb, stiger disse typisk med 2 pct. årligt set i forhold til prisudviklingen. Det betyder, at vi ved at ændre reguleringen til prisudviklingen sikrer, at børnefamilierne i fremtiden vil have den samme købekraft, som de har på nuværende tidspunkt.

Der er ganske vist nogen, der uden tvivl lige om et øjeblik ikke vil synes om den her regulering. Formentlig med argumenter om, at vi tager fra dem med den laveste indkomst. Men det er ikke sandheden, for med det her lovforslag vil vi netop sørge for, at der er ingen, der får hverken mere eller mindre end i dag.

Så skal det, som indledningsvis sagt, ses i sammenhæng med den samlede finanslov, hvor vi bruger pengene. For i Venstre har vi gjort op med den automatik, der har været i tidligere finanslove; en automatik, som vi kender alt for godt, hvor yderligere skatter og afgifter har skullet finansiere alle nye initiativer. Det er slut nu. Når vi politikere vil noget godt på et område, må vi prioritere på et andet. Det gør det her lovforslag, og derfor kan Venstre støtte det.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er foreløbig tre, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er fru Sandy Brinck, og efter hende er det hr. Morten Homann og fru Pernille Falcon.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg bed mærke i, at Venstres ordfører, hr. Peter Christensen, lagde ud med at sige, at denne regering er optaget af ikke at hæve skatterne og ikke opfinde nye skatter.

Det undrer mig lidt, for til Jyllands-Posten for godt et års tid siden, den 19. september 2002, svarer hr. Peter Christensen på spørgsmålet fra en journalist om, hvorvidt man kan røre ved børnechecken: »Nej, ikke med den definition, der er af skattestoppet.«

Derfor vil jeg godt bede hr. Peter Christensen om at forklare mig, hvordan det hænger sammen.

Derudover er Venstres ordfører meget optaget af, at det her skal være en kompensation for prisudviklingen, altså de omkostninger, som børnefamilien har. Der vil jeg godt bede Venstres ordfører om at få det til at hænge logisk sammen i mit og i børnefamiliernes hoved, når vi ved, at den største udgiftspost for børnefamilierne, nemlig børnepasningen, er steget med det dobbelte af prisudviklingen i 2003.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det var lidt pudsigt, at fru Sandy Brinck netop skulle nævne det der citat fra hr. Peter Christensen, for det griber nemlig fat i noget centralt, for hvad er den her børnefamilieydelse egentlig?

Jeg vil høre, om hr. Peter Christensen kan bekræfte, at i langt de fleste lande, som vi ellers sammenligner os med, har man en børnefamilieydelse i form af en særskilt skattesats for børnefamilier. Der har man altså en lavere skat for ligesom at kompensere for, at børnefamilier har en lavere skatteevne.

Derfor er det, at man i Danmark udbetaler en børnefamilieydelse, så at sige en negativ skat. Det er sådan set en ren parallel til, at man i en lang række andre lande har lavere skat for børnefamilier, hvor vi så i Danmark har en negativ skat. Derfor er det også ganske logisk, at den reguleres med indkomsten, ligesom enhver anden skat reguleres med indkomsten.

Kan hr. Peter Christensen bekræfte, at det er sådan, det ser ud i andre lande, og at det er sådan, børnefamilieydelsen blev til – altså som en negativ skat i det danske skattesystem?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om forslaget også er udtryk for en generel prioritering fra Venstres side, hvor man vil ramme børnefamilierne for at sikre skattelettelser for den rigeste del af befolkningen.

Og så vil jeg gerne høre, om man er bekendt med, at den største udgift for børnefamilierne er

daginstitutionsbetalingen, og når man klemmer kommunerne så meget, som man gør økonomisk, resulterer det i stigende institutionspriser.

Kl. 20.20

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg synes som indledning, at det er værd at gentage, som jeg sagde i min ordførertale, at der ikke er nogen, der får en mindre købekraft, end de har i dag. Man kunne næsten fristes til at opfatte de indlæg, der lige har været, som det modsatte, men uanset hvor dramatisk man prøver at gøre det her, ændrer det ikke ved, at der ikke er nogen, der vil få en mindre købekraft end den, de har i dag. Og derfor er der ikke nogen, der vil opleve, at de får mindre, for det får de ikke.

Når der bliver spurgt til skattestopdefinitionen, er jeg selvfølgelig glad for den omtanke, der er, men hvis man går ind og læser skattestopdefinitionen, vil man kunne se, at der henvises til de her beløbsgrænser.

Og beløbsgrænser? Ja altså, hvis man f.eks. lod være med at regulere knækket, hvor man betaler forskellige skattesatser, var der jo ingen tvivl om, at det ville være det samme som at have haft en højere skat. Men det er ikke det, der er tale om i det her tilfælde. Så selv om det prøves at gøres til et brud – jeg går ud fra, at det må være indgangsvinklen til, at oppositionen pludselig er så opmærksom på skattestoppet; det er ikke, fordi man vil skattestoppet det godt, men man gerne vil prøve at tegne et billede af, at vi er ved at bryde skattestoppet – kan jeg forsikre, at det ingenlunde er tilfældet. Og skattestoppet står urørt, som det skal.

Hr. Homann spørger, om jeg kan bekræfte, hvordan det historiske forløb har været for børnefamilieydelsen. Det kan jeg godt. Det er fuldstændig korrekt. Men det ændrer ikke ved, at der ikke er tale om, at der er nogen, der får mindre, eller at vi sådan set går ind og sænker børnefamilieydelsen.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg må opfatte det som en fortaelse fra Venstres ordførers side, når det bliver fremlagt, som om købekraften ikke bliver forringet, når man forringer reguleringen. Man vil da kunne købe noget mere for de penge, man faktisk får udbetalt, hvis reguleringen svarede til den regulering, der har været tidligere, så selvfølgelig forringer man

da folks muligheder, når man går ind og skærer ved at udhule reguleringsgrundlaget. Det kan der ikke være nogen tvivl om.

Venstres ordfører prøver at få det til fremstå, som om det nærmest er en forbedring for børnefamilierne, at man går ind og forringer satserne. Jeg vil gerne høre fra Venstres ordfører, på hvilken måde han mener, det forbedrer børnefamiliernes købekraft, at man forringer satserne.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg tror, hr. Peter Christensen har været på kursus i Finansministeriet for at lære at tænke skattestop, hver eneste gang han tænker på at åbne munden, for der kom skattestop ud af munden på hr. Peter Christensen, men hvis han hørte efter, hvad mit spørgsmål drejede sig om, havde det intet med skattestoppet at gøre.

Jeg er glad for at have fået bekræftet, at børnefamilieydelsen er en negativ skat. Det er selvfølgelig også derfor, at vi skal behandle det i Skatteudvalget. Så kan vi diskutere skattestop, men det kan vi lade ligge for et øjeblik.

Jeg vil bare spørge: Når det nu er en negativ skat, er det så ikke rimeligt, at det ligesom enhver anden skat udvikler sig med lønningerne og ikke med priserne? Den skat, jeg betaler, udvikler sig altså med min løn. Den går op, når min løn går op, og den går ned, når min løn går ned. Den udvikler sig ikke med priserne. Så bør børnefamilieydelsen ikke også som enhver anden skat reguleres med lønningerne og ikke med priserne?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu er det jo hverken mig eller Socialdemokraterne, der har defineret skattestoppet. Jeg henviste til et klart citat fra hr. Peter Christensen, som er kun omkring et år gammelt. Hr. Peter Christensen er jo ikke alene om at have den opfattelse. Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, udtalte jo, da Søren Pind kom frem med modellen, at det var usympatisk. Statsministeren er direkte citeret i Information den 26. august for på Venstres landsmøde, altså forrige landsmøde, at have sagt i sin tale:

»Jeg vil ikke acceptere, at skattelettelser til de bedre stillede skal finansieres ved at tage penge fra de dårligere stillede.«

Kl. 20.25

Så også statsministeren har for et års tid siden afvist, at man skulle bruge den her regulerings-

model, og derfor synes jeg, at kollegerne her i Folketingssalen, men så sandelig i mindst lige så høj grad borgerne har brug for at få at vide, hvad der er sket på det års tid, siden Venstre er vendt fuldstændig rundt på en tallerken.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg startede med at sige, at hvis man har en indgangsvinkel til en finanslov, der hedder, at vi ikke vil opfinde nye skatter og afgifter – jeg kan godt se, at Socialdemokratiet kigger lidt forundret på mig, men det er jo politikken, og den er anderledes end den socialdemokratiske – og når vi finder på forbedringer både for de unge, for børnefamilierne og for de ældre i det her samfund, skal vi også finde indtægter andre steder.

Vi har fundet indtægter flere forskellige steder til at gøre de gode ting. En måde at finde penge på er ved at se, hvordan vi kan finde nogle beløb, uden at nogen får en dårligere købekraft, end de har i dag. Og børnefamilieydelsen er et af områderne.

Til Enhedslisten kan jeg sige: Der er ikke en forbedring i det her. Det har jeg heller aldrig nogen sinde givet udtryk for, heller ikke i min ordførtale. Men der er heller ikke en situation, hvor man får forringet sin købekraft i forhold til i dag. Jeg synes, det er meget vigtigt at slå fast, at der er ingen grund til at gøre børnefamilierne bange for, at de nu ikke vil have råd til de ting, de har råd til i dag. Købekraften vil forblive den samme som i dag.

Derfor er jeg også nødt til at sige til det med at tage fra de dårligst stillede og give til de bedre stillede, at man er nødt til at se finansloven i sin helhed, og der er i finansloven for den del, der vedrører udgifter, faktisk en lang række tiltag, som går til de dårligst stillede, som går til de ældre, til børnefamilierne, til dagtilbud. Derfor er det simpelt hen en forkert fremstilling af, hvad der har været prioriteringerne i den her finanslov.

Jeg synes sluttelig, at jeg vil slå fast, at der er ingen børnefamilier, der skal sidde og være bekymrede for, at den købekraft, de har i dag, bliver forringet. Det gør den ikke.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det undrer mig lidt, at hr. Peter Christensen bliver så fortørnet over de citater, jeg sådan set bare læser op, som er udtalt af gode Venstrefolk, af hr. Peter Christensen selv og sågar også statsmi-

nisteren. Det er jo ikke noget, jeg har sagt, men noget, statsministeren har sagt.

Jeg skal bare gentage, at hr. Peter Christensen over for Jyllands-Posten for et år siden på spørgsmålet om, om man ville røre ved børnechecken, sagde: »Nej, ikke med den definition, der er af skattestoppet.«

Så er jeg stadig væk lidt optaget af det her med købekraften og det, at tilgangen er, at børnechecken skulle være en kompensation for prisstigninger, for i mit første spørgsmål spurgte jeg, hvordan Venstre vil få det til at hænge sammen, når det er sådan, at vi ved, at den største udgiftspost for enhver børnefamilie er pasningen, og her har prisstigningen altså været det dobbelte af prisudviklingen i al almindelighed.

Hvordan vil Venstre forklare det over for børnefamilierne, for hvis vi skal tage Venstre på ordet om, at det her er en ren kompensation for de stigende udgifter, man måtte have, har vi altså her en dobbelt prisstigning i forhold til prisstigninger på alt muligt andet?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Det er jo pudsigt, som Venstre nægter at forholde sig til realiteterne i virkelighedens verden. Børnefamilierne betaler daginstitutionspriser, der er tårnhøje, og priserne stiger voldsomt.

Venstre har sammen med den øvrige regering lagt sig for at presse kommunerne urimelig hårdt, sådan at en del af det pres bliver læsset videre til børnefamilierne i form af stigende takster. Og så har man søreme den frækhed at stille sig op og sige, at det, at man går ind og forringer fremskrivningen af børnefamilieydelsen, ikke vil betyde forringelser for børnefamilierne.

Vågn op, den virkelige verden findes.

Kl. 20.30

Formanden:

Så er det hr. Morten Homann for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Eftersom hr. Peter Christensen var så bramfri at påstå lige før her fra talerstolen, at der er både den ene og den anden og den tredje gode gave på finansloven til børnene – kan hr. Peter Christensen så ikke lige komme herop og forklare, hvad det er for nogle gode ting, der er til børnene på finansloven? De får lov til at betale her, men hvad er det så for nogle gode ting? Det

kunne da være rart at få en stribe eksempler på det.

Så glemte hr. Peter Christensen, og det forstår jeg sådan set godt, at svare på mit spørgsmål fra før, nemlig: Når vi nu er enige om, at børnefamilieydelsen er en negativ skat, og min skat udvikler sig i takt med min løn, hvorfor er det så ikke logisk, at børnefamilieydelsen udvikler sig efter lønnen og ikke efter priserne, ligesom den gør i alle andre lande, som vi normalt sammenligner os med, men som måske har en lavere skattesats? Priserne har ikke noget med denne negative skat at gøre, men når det nu er en sag, der behandles i Skatteudvalget, fordi det er en negativ skat, vi har med at gøre, hvorfor vil Venstre så introducere en helt ny reguleringsform, som intet har med den negative skat at gøre?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Nu ender det jo med, at vi får en generel debat om kommunernes økonomi. Jeg ved, at den er blevet ført i næsten alle sammenhænge her i Folketingssalen, så det er vel ikke overraskende, at vi også i forbindelse med dette lovforslag skal have en runde om det.

Jeg henviser selvfølgelig til den kommunale økonomi, fordi Enhedslisten igen vil fremhæve, at vi presser kommunerne til det yderste med en vækst på det kommunale område på flere milliarder kroner. Jeg er forundret, og jeg er nødt til at vide, hvor mange milliarder der mon skal til, for at Enhedslisten ikke længere vil anse det som et pres.

Hvorfor snakker jeg kommunaløkonomi? Jo, fordi daginstitutionsområdet jo er en af de kommunale opgaver. Den debat har været ført flere gange her i Folketingssalen, men hvordan man prioriterer midlerne i den kommunale sektor, er i hvert fald ikke noget, som Folketinget har indflydelse på. Det hører ind under de kommunale opgaver, og dem har Folketinget altså ingen indflydelse på.

Der bliver givet mange ekstra penge til den kommunale sektor; det er et faktum. Jeg er godt klar over, at det ikke er nok til at tilfredsstille visse partier, men for mig kan et merforbrug på et par milliarder kroner altså aldrig blive en slankekur.

Derudover synes jeg også, at koblingen er lidt underlig, for hvad er det for et sammenfald, man vil have? Er det sådan, at hvis kommunerne vælger at lave nogle prisstigninger på netop daginstitutionsområdet, skal alle andre ydelser,

som staten står for, stige i takt med det prisniveau, man beslutter sig for i den enkelte kommune, og som i øvrigt er meget forskelligt fra kommune til kommune, alt efter hvordan priskstrukturen er? Det er en besynderlig sammenhæng.

Jeg og Venstre vil godt stå til ansvar for den sammenhæng, vi laver i forbindelse med finanslovprioriteringerne. Vi vil ikke opfinde nogen nye skatter eller afgifter, men det har været nødvendigt at finde penge til de ting, vi gennemfører – det vender jeg tilbage til – og det er altså baggrunden for lovforslaget her.

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken.

Sandy Brinck (S):

Dette er et af de besparelsesforslag, som regeringen har præsenteret Socialdemokratiet for utallige gange i denne måned. Hver gang der skulle bruges penge, skulle børnefamilierne holde for.

Besparelserne over for børnefamilierne har været den direkte årsag til, at Socialdemokraterne er blevet smidt ud fra den ene forhandling efter den anden, fordi vi ikke ville være med til at tage penge fra de børnefamilier, der i forvejen er hårdt presset. Børnefamilierne er nemlig under et stadig tungere økonomisk åg. Forældrebetalingen på daginstitutionerne er steget med det dobbelte af prisudviklingen. En plads i landets vuggestuer koster i dag gennemsnitligt 2.600 kr. pr. måned, og i de dyreste kommuner er prisen over 3.000 kr. Det er det, Venstres ordfører kalder en besynderlig sammenhæng, men det er altså virkeligheden for de danske børnefamilier.

Kl. 20.35

Den regulering, som foreslås af regeringen med dette forslag, er den samme, som Venstres liberale løve, Søren Pind, foreslog op til Venstres forrige landsmøde, hvor statsministeren klart afviste modellen, og Venstres politiske ordfører, hr. Søren Rohde, kaldte tanken for usympatisk. Ja, så sent som i januar afviste statsministeren ændringer i børnechecken. Men hvad er der så sket siden? Jo, regeringen mangler penge i kassen, og de skal findes, uanset om det sker på en sympatisk måde eller ej, og derfor finder man altså pæne, store summer på børnechecken.

Børnechecken bliver i dag reguleret efter samme regler, som regulerer andre beløbsgrænser i skattelovgivning, og når nu regeringen er i gang, hvorfor kigger den så kun på børnechecken og ikke på beløbsgrænsen for topskat

eller virksomheders fradragsmuligheder? Dem kunne man jo også ændre, når man nu er så forsøkt i den reguleringsmetode.

Alene dette forslag om besparelser på børnechecken giver i 2004 120 mio. kr. i statskassen – penge som børnefamilierne burde have haft – og beløbet bliver større år for år; i løbet af blot 4 år summer det sig op til 1,2 mia. kr. Man må spørge: Hvad har børnefamilierne gjort regeringen? Forslaget er jo ikke det eneste, som målrettet går efter børnefamilierne. Også besparelser i flerbørnstilskuddet er et bevidst og målrettet angreb på børnefamiliernes økonomi.

Hvis man må tillade sig at være en smule sarkastisk, ved vi, at til gengæld er børnehaver og vuggestuer ude i landet ramt af sparekrav. Hele 70 pct. af landets kommuner svinger sparekniven over daginstitutionerne på grund af de stramme økonomiske rammer, regeringen lægger ned over dem. Det giver flere lukkedage, kortere åbningstider, færre udflugter, mindre voksenkontakt og som sagt højere priser.

Børnefamilierne har svært ved at få dagligdagen til at hænge sammen og svært ved at få økonomien til at række. Men regeringen er fløjtede ligeglad og har snabelen langt nede i børnefamiliernes lommer. Det ansvar må regeringen og Dansk Folkeparti selv bære, for Socialdemokratiet kan ikke støtte lovforslaget.

Så skal jeg sige til skatteministeren, at min formand vil tage kontakt til skatteministerens overordnede, fordi vi faktisk anser lovforslaget for at være brud på det forlig om satsreguleringens løve, som blev indgået så sent som i maj dette år. Vi kan ganske simpelt ikke stole på regeringen, og man kan jo kun spørge sig selv, om vælgerne tør det.

Bent Bøgsted (DF):

Som det har været nævnt, er forslaget her en del af finansloven, som vi har været med til, og i modsætning til den tidligere ordfører skal jeg sige, at Dansk Folkeparti aldrig har haft nogen bekymringer ved at skære i børnefamilieydelsen. Det har vi jo ønsket i lang tid, måske hellere på en anden måde, men lad det nu være.

Jeg skal samtidig beklage, at hr. Mikkel Dencker ikke kunne nå at komme tilbage til dette forslag, men han er lydhør over for at besvare spørgsmål i udvalget og ved andenbehandling.

Lovforslaget har, som det allerede har været nævnt, til formål at ændre reguleringen af børnefamilieydelsen. Det betyder, at ydelsen frem-

over reguleres i takt med prisudviklingen i stedet for med lønudviklingen. På den måde kan man sige, at det bliver en mere logisk regulering, idet det forholder sig sådan, at de udgifter, der er forbundet med at have børn, altid vil udvikle sig i takt med prisudviklingen i samfundet, mens en lønstigning ikke i sig selv genererer nogen stigninger i børneudgifterne. Den hidtidige praksis, hvor man har reguleret efter lønudviklingen, kan jeg derfor ikke se nogen rationelle begrundelser for.

Dansk Folkeparti støtter selvfølgelig lovforslaget, da det er aftalt i finansloven.

Charlotte Dyremose (KF):

Som det er blevet nævnt af tidligere ordførere, er det lovforslag, vi her behandler, jo en del af finansloven for 2004 – en finanslov, som vi fra konservativ side er meget glade for, og som opfylder en lang række konservative ønsker og konservative mærkesager.

Ligesom alt andet politisk er finansloven jo et spørgsmål om at prioritere, og det er forslaget her også udtryk for.

Kl. 20.40

Der er ekstra omkostninger forbundet med at få børn, og derfor har vi her i Danmark også en børnecheck til at hjælpe med at dække disse udgifter. Situationen har indtil nu været den, at børnechecken er steget mere end udgifterne til bleer og den slags, men med forslaget her bevarer vi børnefamiliernes købekraft, fordi vi sørger for, at reguleringen af børnechecken svarer til den faktiske udvikling i de udgifter, der også er forbundet med at have børn.

Vi i Det Konservative Folkeparti ser sådan på det, at Danmark er et rigt samfund, og at der skal være råd til at give en hjælpende hånd til dem, der ikke kan klare sig selv eller har ekstraordinære økonomiske belastninger. Men skal der være råd til det, er det nødvendigt altid at se kritisk på de udgifter, det offentlige har, for kun på den måde kan det lade sig gøre at fastholde en sund økonomi, og derfor er det nødvendigt at prioritere. Det er der gjort med dette forslag, og det er der gjort med den finanslov, som vi fra Det Konservative Folkepartis side bakker op. Vi er meget glade for mange af de tiltag, der ligger i den.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal starte med at sige, at det glæder mig, at den konservative ordfører er så klar i mælet:

Forslaget her er et spørgsmål om at prioritere, nemlig at prioritere væk fra børnefamilierne over til politiet, til asfalten og til fængslerne. Det er altså den prioritering, regeringen vælger, men det glæder mig dog, at man i det mindste er klar i mælet.

Så synes jeg, den konservative ordfører nærmest fik det til at lyde, som om der ikke sker nogen ændringer for børnefamilierne, og at de sådan set kan være ganske trygge ved forslaget. Det undrer mig noget, for så vidt jeg ved, giver det altså penge i statskassen – 120 mio. kr. i det kommende år – og de penge falder jo ikke ned fra himlen. Vil den konservative ordfører ikke godt medgive det og sige klart og tydeligt, så alle kan forstå det, at de 120 mio. kr., som finansministeren får i kassen, skulle børnefamilierne have haft?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Lad mig sige klart og tydeligt til fru Sandy Brinck, at næste år får børnefamilierne mulighed for at købe nøjagtig lige så meget for de penge, de får, som de har i år. Børnefamilierne kan være ganske trygge ved, at der ikke rykkes ved deres økonomi.

Det er rigtigt, at havde vi ikke lavet dette lovforslag, ville børnefamilierne have fået endnu mere, og de ville altså have kunnet købe endnu flere ting. Men nu fastholder og sikrer vi, at børnefamilierne kan købe nøjagtig det samme næste år, som de kan i år, og derfor kan børnefamilierne være ganske trygge.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det støder mig, at den konservative ordfører, fru Charlotte Dyremose, som også er socialpolitisk ordfører, står her og påstår, at man kan købe det samme. Fru Charlotte Dyremose ved nemlig lige så godt som jeg, at prisstigningerne på daginstitutionspladserne går lige luket i vejret med det dobbelte af prisudviklingen alle mulige andre steder. Sådan var det sidste år, derfor har børnefamilierne haft færre penge til forbrug, og nu får de endnu et slag over trynen. Det er da svært at få det til at være beroligende for de børnefamilier, som må leve under de vilkår.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er da ked af, hvis vi sådan skal støde hinanden, men fru Sandy Brinck ved jo også udmær-

ket godt, at faktum er, at kommunerne får flere penge i år, end de gjorde sidste år, og de får flere penge næste år, end de gør i år, også hvis vi modregner for den demografiske udvikling, altså at der bliver flere ældre, man skal tage sig af, osv. osv.

Kommunernes økonomi bliver altså forbedret år for år. De får faktisk den samme vækst, som vi i øvrigt har hvert år i vort samfund, og derefter laver kommunerne nogle prioriteringer.

Nej, jeg er da ikke glad for, at daginstitutionspriserne stiger i nogle kommuner. Men det er altså et kommunalt ansvar. Det er de kommunale politikere, der beslutter, hvad daginstitutionspriserne skal være, og det ved fru Sandy Brinck udmærket godt. Derfor kan jeg kun opfordre til, at man går til sine lokale politikere, hvis man oplever stigende priser på daginstitutionerne, og jeg ville ønske, at fru Sandy Brinck i det mindste ville forholde sig til den virkelighed, det er, at vi har kommunalt selvstyre på det område.

Kl. 20.45

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Det er jo pudsigt, som virkeligheden kan opfattes meget forskelligt, alt efter hvor man står.

Det er sådan, at f.eks. i den kommune, hvor jeg kommer fra, svarede den vækstramme, vi havde fået, lige netop til det, forsikringerne steg med efter den 11. september, så der var ikke rigtig plads til at tage den demografiske udvikling i betragtning i den sammenhæng. Alene det stigende børnetal ville udløse 7 mio. kr. ekstra, vores vækstramme var på 12 mio. kr., og det svarede til de stigende forsikringspriser. Fru Charlotte Dyremose bevæger sig ud i den kommunale økonomi, men jeg tror, man ligesom skal holde sig til det, der foregår her i Folketinget, for det, der bliver fremhævet, hænger ikke helt sammen.

Så vil jeg bare sige, at en del af virkeligheden er jo også, at forældrene er nødt til at betale de daginstitutionspriser, de bliver stillet over for, så kan fru Charlotte Dyremose ikke godt indrømme, at der er tale om en forringelse for den enkelte familie?

Formanden:

Så er det fru Sandy Brinck for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Når jeg overhovedet bringer priserne på daginstitutioner ind i denne debat, er det, fordi regeringen i dette lovforslag gør meget ud af at beskrive, at børnechecken skal forstås som en kompensation for stigende priser. Det er jo det, der er det nye, og så tillader jeg mig bare at spørge, hvordan jeg skal forklare børnefamilierne ude i det ganske danske land, at det ikke gælder den allerstørste budgetpost, nemlig børnepasning, som stiger det dobbelte af prisudviklingen generelt, og det er ikke bare nogle steder, men alle steder. Når vi taler om en dobbelt stigning i forhold til den generelle prisudvikling, bygger det jo på en undersøgelse, der er lavet over hele landet.

Så kan man selvfølgelig henvise til det kommunale selvstyre, som fru Charlotte Dyremose gør, og det er jo velkendt, at den diskussion kan vi godt tage. Jeg kan også stå og sige, at vi faktisk er helt overbevist om, at det, der sker i øjeblikket, er kriminalitet pr. stedfortræder, når regeringen lægger en økonomisk spændetrøje ned over kommunerne, men vi behøver ikke engang tage den polemik. Fru Charlotte Dyremose skal bare forholde sig til det faktum, at priserne er steget derude, og at regeringen selv siger, at lovforslaget går ud på at kompensere for prisstigninger.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Hvis fru Sandy Brinck gør sig den ulejlighed at læse lovforslaget, står der, at det er en inflationsregulering, og jeg tror, at også fru Sandy Brinck efterhånden er bekendt med, hvad det betyder, nemlig regulering efter den generelle prisudvikling i samfundet. Jeg tror også, fru Sandy Brinck har forståelse for, at der måske er andre, der ikke nødvendigvis benytter det ordvalg, vi har her på Christiansborg, og at jeg derfor tillader mig at forklare, hvad det er, vi taler om. Men vi taler altså om en inflationsregulering.

Til fru Pernille Falcon: Nej, der er ingen forringelser i børnechecken; det er der ikke. Der er en begrænsning af stigningen, og en begrænsning af en stigning kan ikke betegnes som en forringelse, selv om jeg godt ved, at det er noget, man nogle gange ynder at gøre i fru Pernille Falcons parti. Men samtidig er det altså sådan, at hvert eneste år er der en stigning i de indtægter, som kommunerne har. Vi har vækst i vores samfund, og kommunerne får en meget, meget stor

del af kagen, som så bliver delt mellem de enkelte kommuner efter forskellige fordelingsnøgler.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det var rart. Så kom tilståelsen, for det er jo lige præcis det, som de foregående ordførere har prøvet at påpege over for fru Charlotte Dyremose: selv hvis man laver den generelle betragtning, inflationssikringen, som fru Charlotte Dyremose endte sin sidste bemærkning med, har det ikke noget at gøre med det, som fru Charlotte Dyremose har sagt i hver af sine foregående bemærkninger, nemlig at den skal dække de faktiske udgifter, man har som børnefamilie.

Kl. 20.50

Det er fuldstændig korrekt, at priserne på daginstitutionerne er steget mere end lønudviklingen og væsentligt mere end den abstrakte inflation, man nu får sikring for, så det er rigtigt, at der er en kompensation for den generelle prisudvikling i samfundet. Men hvad hjælper det de børnefamilier – og det er ganske mange, skulle jeg hilse og sige – som skal finde penge til at betale for vuggestue, for børnehave, for fritidsordninger osv.? Priserne stiger mere end fru Charlottes Dyremoses abstrakte inflation, det er konkrete penge, som skal betales, og den regning bliver dyr.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Da fru Sandy Brinck har opbrugt sine muligheder for at følge op på et svar fra den konservative ordfører, vil jeg godt tage bolden op. Der kom en opfordring til, at vi henholder os til regeringens lovforslag, og her står der, hvis jeg må citere:

»Børnefamilieydelsen har som nævnt til formål at kompensere børnefamilier for en del af de økonomiske omkostninger, der er forbundet med at have børn. De udgifter, der er forbundet med at have børn, vokser generelt i takt med prisudviklingen og ikke i takt med lønudviklingen, idet stigende løn ikke i sig selv skaber større omkostninger for børnefamilierne.«

Det er jo netop det, som fru Sandy Brinck og andre har modbevist. Den største udgift for børnefamilierne, i hvert fald en meget stor del af børnefamilierne, er udgiften til børnepasning, som påvirket af regeringens politik er steget dobbelt så meget som prisudviklingen. Hvis der skal være en sammenhæng i den argumentation, som regeringen benytter sig af, skulle man gå

den anden vej. Så kunne man faktisk med den argumentation begrunde, at der skulle være en større stigning, men nu begrænser man den i stedet for og tager pengene fra børnefamilierne.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg tror, jeg kan svare begge samtidig.

Situationen er altså den, at når man regulerer efter forbrugerprisindekset, tager man et gennemsnit. Nogle ting stiger meget, nogle ting stiger lidt, og så finder man et gennemsnit, man kan regne med. Det regner man også med i andre sammenhænge.

Så har vi den diskussion, som blev startet med Venstres ordførertale: Hvem har ansvaret for den kommunale økonomi? Ja, hvem har det? Det har de kommunale politikere, for gudskelov har vi et kommunalt selvstyre. Det er da helt rigtigt, at der er nogle steder, hvor daginstitutionspriserne stiger meget, og det er jeg også godt bekendt med. Men jeg er også bekendt med, at de økonomiske midler, der bliver tilført kommunerne hvert eneste år, er stigende, og derfor er det altså et spørgsmål om de prioriteringer, man foretager i den enkelte kommune. Man har bl.a. valgt at foretage nogle prioriteringer på det område, vi taler om her, og nogle af dem skyldes, at der er færre børn i børnehaverne og flere i folkeskolerne. Så flytter man nogle af pengene, og det er altså en kommunal prioritering, som man må lade kommunerne om. Men det ændrer ikke på det faktum, at børnefamilierne får nøjagtig den samme købekraft for deres børnefamilieydelse næste år, som de har i år.

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken.

Morten Homann (SF):

Det eneste, der ikke kan siges at være lidt overraskende ved, at dette forslag kommer på marken, er, at det måske er et brud på satspuljeaftalen, for hvis vi skal være helt ærlige, er den nok bare endnu en aftale i den række af aftaler, som regeringen har set stort på.

Hvis man skal være overrasket over noget, skulle det være, at vi nu har et forslag, som Venstres ordfører har bekræftet er et skatteforslag. Det er en negativ skat, vi har med at gøre, og som Venstres ordfører også har sagt tidligere, lægger man nu i modstrid med skattestoppet en begrænsning på denne negative skat, så rent skattepolitisk er det et brud med regeringens

politik. Det er sådan set det eneste, der er overraskende.

Jeg synes heller ikke, det er overraskende, at vi her har et forslag, som går ud på at finansiere finansloven ved at tage penge fra børnefamilierne. Man kunne lave en alenlang liste over den slags forslag, både i denne finanslov og i tidligere finanslove, som denne regering har stået for. Det er meget entydigt: Man har taget penge fra børnene og de unge og brugt dem på skattelettelser til de velstillede og især til de velstillede ældre. Det er et generelt billede. Jeg er rygende uenig i det, men overrasket kan jeg ikke påstå, jeg er.

Kl. 20.55

SF vil gerne være med til at diskutere, hvordan man kan prioritere børnefamilieydelsen mere direkte til de børnefamilier, som har det største behov. Den diskussion tager vi gerne. Men det generelle nedskæringscirkus, som regeringen gennemfører mod børnefamilierne for at finansiere skattelettelserne til de rigeste, bliver altså uden SF's stemmer, og SF har absolut tænkt sig at trykke på den røde knap, når vi når frem til tredjebehandlingen.

Pernille Falcon (EL):

Skatteministeren har ikke sendt forslaget her til høring, fordi det teknisk set er et enkelt forslag, og det har han jo ret i. Politisk er det også et nemt gennemskueligt forslag, for der skal spares penge, så der kan blive råd til det skattestop, der ensidigt er til størst fordel for de mest velstillede danskere. Derfor må der bl.a. skæres ned på pengene til børnefamilierne – de selv samme børnefamilier, som de sidste par år har oplevet, hvordan priserne på daginstitutionspladserne er eksploderet ude i kommunerne, skal nu rammes igen.

Konsekvensen af forslaget er, at børnefamilierne ikke længere får samme velstandsudvikling som andre borgere i Danmark. Det er denne velstandsudvikling, der fjernes, når reguleringen af børneydelserne forringes, og reelt er der tale om en skatteforhøjelse. Oprindeligt trådte børneydelsen jo i stedet for et skattefradrag pr. barn, og det syntes vi var en god idé. Men lige så ihærdigt som regeringen forsvarer ethvert urimeligt fradrag, lige så villig er den til at forringe denne ydelse.

Af bemærkningerne til forslaget fremgår det, at forslaget skal ses i sammenhæng med forslagene om ændret regulering af boligstøtten og SU'en, men med hensyn til SU'en er regeringen

godt nok blevet slået tilbage. Gymnasieelevernes aktiviteter her i efteråret har åbenbart frataget et flertal i Folketinget lysten til at gennemføre forbedringer for én gruppe ved at forringe den for andre grupper, og heldigvis for det.

Regeringens reelle hensigt fremstår til gengæld meget tydeligt. Reguleringen af overførselsindkomsterne skal efter regeringens opfattelse forringes i de kommende år. I første omgang kunne man kun på ram på børnefamilierne og lejerne, men andre grupper gør klogt i at forberede sig på også at blive angrebet, nøjagtig som vi har set det med angrebet på lønnen under skolepraktik.

Enhedslisten vil naturligvis under ingen omstændigheder medvirke til sådanne angreb på børnefamilierne.

Betina Hoffmann (KD):

Jeg må tilstå, at jeg simpelt hen ikke forstår forslaget. Det kan godt være, De Konservative ikke vil kategorisere det som en forringelse, men det vil jeg.

Når vi giver en børnefamilieydelse, er det jo ikke kun, fordi familierne skal have dækket nogle udgifter til bleer og babymad. Det handler jo også om, at de er hårdere ramt af de grønne afgifter på vand og el end de fleste andre, og det skal de kompenseres lidt for. Det handler også om, at der er stigende priser på daginstitutionerne, som de også skal kompenseres for. Men fordi der er en jævn prisstigning på bleer og babymad, behøver der jo ikke være den samme stigning på børnefamilieydelsen. Familierne må gerne kompenseres lidt mere for alle de andre skæve ting, de bliver ramt af.

Forslaget skal ses i sammenhæng med hele resten af finansloven, og det er vi også helt villige til. Men når man tænker tilbage, blev der fuldstændigt set bort fra f.eks. forsørgere på SU, da den sidste SU-aftale blev lavet. Det kan godt være, at denne beskæring af børnefamilieydelsen ikke ligefrem rammer vildt meget i kroner og øre, men til gengæld rammer den de svageste rigtig hårdt. Der findes faktisk både mødre og fædre ude i virkelighedens verden, som tæller hver eneste krone, og som bliver ramt hårdt af forslaget her.

Når der åbenbart nu skal tages flere kroner fra dem, der er hårdt ramt, for at andre kan få nogle bedre velfærdsydelser, vil jeg sige, at det ikke bliver med Kristendemokraternes stemmer.

Jeg skal også hilse fra De Radikale og sige, at de heller ikke kan støtte forslaget.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Også her vil jeg gerne takke repræsentanter for et flertal i Tinget for positiv tilslutning til lovforslaget.

Der har været sagt meget om priser under debatten, og jeg skal bare i al stilfærdighed gøre opmærksom på, at der er altså tale om, at de satser, man får i år, vil stige til næste år. Hvad enten vi taler om babyydelser, småbørnsydelser eller børnefamilieydelser, vil tallene være større i kroner og øre næste år, end de er i år.

Kl. 21.00

Det gælder også, når man inkorporerer finanslovaftalen og det ændringsforslag, som er på vej til udvalget, som udmønter finanslovaftalens side 19. Der er altså ingen tvivl om, at man kan diskutere, om stigningstakten er så stor, som den ellers ville have været, men man kan ikke diskutere, at der er en stigningstakt.

Når alt det er sagt, så vil jeg ikke forlænge diskussionen på dette tidspunkt, blot understrege, at man altså her taler om et forslag, som indgår i finanslovaftalen, og som jeg håber og tror at vi kan få en konstruktiv og positiv behandling af under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu ved jeg godt, at skatteministeren i sine år på posten har været ude på mange også lidet taknemlige togter for at forsvare regeringens skattestop. Det har ikke altid været lige nemt, det vil jeg godt medgive skatteministeren.

Men jeg kan alligevel ikke lade være med at spørge: Når man nu har et skatteforslag som det her, en negativ skat, som man i de fleste andre lande har implementeret direkte i skattesatserne, hvordan harmonerer det så med regeringens skattestop, at man lige netop her nedsætter reguleringen, at man så at sige laver et omvendt skattestop på den her måde, forhindrer, at folk kan få den skattelettelse, som de ellers var berettiget til? Hvordan harmonerer det med regeringens skattestop?

Det synes jeg må være en lige så svær opgave for skatteministeren at forsvare, som det må have været at forsvare de mange andre situationer, hvor han er blevet sendt i byen af finansministeren.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg vil godt have skatteministerens forklaring, fordi det her er jo et forslag, som bryder med de

håndfaste løfter, som partiet Venstre gav inden valget om, at der ikke ville blive skåret i overførselsindkomsternes satser.

Det var jo det, der gjorde, at statsministeren udtalte sig så klart i sin afvisning op til forrige landsmøde i Venstre, hvor Søren Pind kom med dette forslag. Det var usympatisk, sagde hr. Jens Rohde, men statsministeren var meget mere klar i sin afvisning: Der skulle ikke tages fra de dårligt stillede og gives til de bedre stillede.

Jeg forsøgte at få Venstres ordfører til at forklare mig, hvad der så er sket i løbet af det år. Indtil nu har jeg kun ét svar, og det er, at Venstre og regeringen er løbet fra deres løfter, og det synes jeg sådan set at skatteministeren tager utrolig roligt.

Jeg vil godt bede om en forklaring. Jeg kunne ikke få den fra Venstres ordfører, men af en skatteminister og dermed repræsentant for regeringen synes jeg, vi må kunne få at vide, hvad der er sket på dette år.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg er naturligvis ligesom Venstres ordfører glad for den omsorg, der under debatten er vist over for regeringens skattestop. Skattestoppet går jo som bekendt ud på, at vi ikke indfører nye skatter sådan som f.eks. Socialdemokraterne, og at vi ikke sætter allerede eksisterende skatter op, sådan som det også ligger i Socialdemokraternes skattereform, medmindre vi er tvunget til at gøre det på grund af udefrakommende faktorer såsom EU-forhold.

Der er så nogle, der drager den slutning, at når man ikke kan sætte skatterne op, så kan man heller ikke sætte børnefamilieydelsen ned. Jamen det er der jo heller ikke tale om her. Det lovforslag, som vi behandler her, går ikke ud på at sætte børnefamilieydelsen ned, tværtimod går det ud på at indrette reguleringsmekanismen således, at børnefamilieydelsens købekraft bevares fra år til år.

Jeg kan altså ikke se, at det skulle give noget problem i relation til skattestoppet.

Kl. 21.05

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Skatteministeren kan være helt rolig for, at jeg ikke står her for at vise omsorg for regeringens skattestop.

Nej, min omsorg handler om de løfter, som Venstres formand, Danmarks nuværende stats-

minister, gav vælgerne før sidste folketingsvalg. Sætserne for overførselsindkomster skulle ikke sættes ned, ikke desto mindre er det nøjagtig det, dette forslag går ud på, og jeg har brugt debatten i dag til at citere den ene Venstretoppolitiker efter den anden, der så sent som i januar i år har afvist at bruge den her reguleringsmetode.

Alligevel vil regeringen ikke forklare, hvad der er sket siden sidst. Er det ikke rigtigt, at det, der er sket, er, at finansministeren mangler penge i kassen, og så er det dejligt nemt at stikke snablen ned i børnefamiliernes lommer? Det er det, der er sket.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det var ikke udtryk for den store omsorg for skattestoppet, det var mere for skatteministeren, som jeg godt kan forstå indimellem må stå med nogle lidt vanskelige problemer at skulle forklare sig ud af.

Lad mig så prøve at spørge på en anden måde: Skatteministeren er jo bekendt med, at de fleste andre lande har implementeret lige netop den her problemstilling ved at have en lavere skattesats for børnefamilier. Danmark har så af historiske grunde valgt at implementere det ved at have en speciel børnefamilieydelse, men det er stadig væk en skat, og det er også derfor, det er skatteministeren og ikke socialministeren, som sidder her i dag.

Kan skatteministeren ikke bekræfte, at eftersom det er at regne for en negativ skat, vil den i andre lande blive reguleret med lønudviklingen? Det eneste rimelige ville da også være ud fra den betragtning, at det er en negativ skat, at den i Danmark blev reguleret ud fra lønudviklingen og ikke ud fra prisudviklingen.

Det her er en negativ skat. Hvorfor skal den så ikke reguleres som en negativ skat?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg tror, det var fru Sandy Brinck, der brugte det malende billede med snablen ned i børnefamiliernes lommer.

Jeg tror, det vil være gavnligt i hvert fald for debatten, at fru Sandy Brinck erkender, at det beløb i kroner og øre, som udbetales i år, ikke vil blive mindre. Det vil tværtimod blive større til næste år. Jeg synes, at det er lidt af en sprogforbistring, hvis man taler om nedskæringer, når der i realiteten er tale om flere kroner.

Så ved jeg da godt, at fru Sandy Brinck jo benytter enhver lejlighed til at skose regeringen for så det ene og så det andet, og så glemmer hun i øvrigt alle de positive ting, altså alle de reguleringer, der er sket i modsat retning på en masse områder, lige fra afgifter, der ikke steg, grønne afgifter, der nu ikke længere stiger, skattelettelser og en lang række andre ting. Alt det har fru Sandy Brinck åbenbart helt glemt, og det er jo heldigvis også længe siden, der har været en regering af samme partifarve som fru Sandy Brinck.

Formanden:

Så er det fru Sandy Brinck for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nej, jeg har såmænd ikke glemt de reguleringer, der går i modsat retning. Problemet er bare, at de reguleringer gælder erhvervslivet og ikke de børnefamilier, som jeg kerer mig om.

Kunne vi ikke også nå til den fælles erkendelse, at det her forslag giver 120 mio. kr. i finansministerens kasse i næste finansår, altså i 2004. De penge falder ikke ned fra himmelen, de er taget et sted fra. Fra børnefamilierne, er svaret. Så det er ikke mig, der opfinder en besparelse. Det er regeringen, der opfinder en besparelse.

Kl. 21.10

Må jeg så ikke igen sige: Når statsministeren så sent som i januar dette år kan udtale til Jyllands-Posten, at regeringen ingen planer har om at ændre på børnechecken, så må både vælgerne og jeg da have lov til at undre os og bede om et svar på, hvad det så er, der er sket, siden man nu løber fra de meget håndfaste løfter, der blev givet før valget og igen er blevet bekræftet så sent som i januar.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jamen jeg synes altså faktisk, det er helt, helt utroligt. Nu siger fru Sandy Brinck, at børnefamilierne ingen glæde får af de reguleringer, som jeg netop har talt om.

Vi har lige hørt Kristendemokraternes ordfører fortælle, hvordan de grønne afgifter i særlig grad rammer børnefamilierne. Den omstændighed, at de nu ikke længere reguleres, fordi vi har fået en anden regering, der har lavet et skattestop, er altså til gavn for de såkaldte børnefamilier.

Eller hvad med skattelettelserne? 5.000 kr. for et forældrepar. Eller hvad med afgiftslettelserne? Hvad med alle de andre reguleringer? Er det kun noget, som kommer erhvervslivet til gode, som fru Sandy Brinck sagde? Nej, det er det ikke.

Men jeg vil bare for nu ikke at komme ind i en anden diskussion hæfte mig ved det, som er fru Sandy Brincks ærinde, nemlig at det beløb, som udbetales i år, næste år vil være større i kroner og øre. Det er det, der er afgørende.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes egentlig, det er tiltalende, at skatteministeren erkender, at skattestoppet, skattelettelserne skal finansieres ved, at man skærer ned, og at skatteministeren erkender, at man bliver nødt til at skære ned på de grupper, som ofte har mindst.

Det er jo sådan set en tilståelsessag. Det synes jeg ikke vi skal være utaknemlige for, fordi det benægtes nemlig ofte af regeringen, at det forholder sig sådan. Nu har skatteministeren bekræftet det.

Så det der forsøg på at snakke udenom med beløb i kroner og øre. Som det er dokumenteret af fru Sandy Brinck og andre her i salen, så er problemet for børnefamilierne, at da eksempelvis børnepasning er steget voldsomt i en række kommuner og gennemsnitlig dobbelt så meget som prisudviklingen, så kan børnefamilierne købe mindre for de kroner, de får udbetalt. Jeg tror sådan set, at det, der optager børnefamilierne, ikke er, om der står 5 kr. mere eller mindre.

Det er en lovændring, som regeringen ønsker at få vedtaget, der konkret forringer børnefamiliernes situation.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu skal jeg ikke fortsætte i samme spor, kun rette en enkelt, men til gengæld også meget væsentlig udtalelse fra hr. Ole Stavad. Hvad var det, han sagde? Han sagde: Skatteministeren kom med en tilståelse. Skatteministeren sagde, at vi skal have gennemført det her for at få finansieret skattestoppet.

Jeg synes, hr. Ole Stavad skulle gøre sig den ulejlighed at læse referatet af den her debat og lægge mærke til, hvad det så egentlig var, jeg sagde. Det, jeg sagde, var som svar på et udsagn

fra fru Sandy Brinck. Det, jeg sagde, var, at de reguleringer af de grønne afgifter, som er sket under den tidligere regering, er med skattestoppet standset, og at det i særlig grad kommer børnefamilierne til gode.

Kl. 21.15

Her tog jeg så Kristendemokraternes ordfører til indtægt for det synspunkt, fordi hun netop har givet udtryk for det synspunkt her fra talerstolen, et synspunkt, som jeg i øvrigt tror selv fru Sandy Brinck må dele.

Så det var bare lige for at rette det forsøg på at dreje debatten over i en skattestopdiskussion osv. og gøre opmærksom på, at det altså ikke er det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det var sådan set skatteministerens egen besvarelse, der fortalte om alt det gode, som regeringen tilsyneladende mener at de slipper penge ud til, men som jo har den konsekvens, at man mangler penge i kassen, så finansministeren, på trods af at han har formøbet det overskud, han overtog for 2 år siden fra den tidligere regering, alligevel er nødt til at gennemføre massive besparelser selv over for de grupper, som måske har det allersværest i det her samfund.

Uanset hvordan ministeren vender og drejer det her, er det en konsekvens af, at regeringen ikke vil være med til at sikre et velfærdssamfund. Regeringen bryder sine egne løfter. Det er efterhånden ved at være en daglig foreteelse her i huset, at vi kan konstatere, at regeringen begår det ene løftebrud efter det andet.

Jeg synes, at skatteministeren måske skulle overveje, om det er et spor, som man kan forfølge uden at komme til skade.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jamen altså ved denne her finanslov og også ved den sidste finanslov og ved den forrige igen er der taget en lang, lang række initiativer med henblik på at styrke velfærdssamfundet, styrke politiet, styrke retsvæsenet, styrke vilkårene for de ældre, afkorte ventelisterne på sygehuse osv., osv. Der er sket mange ting.

Det er klart, tror jeg også for hr. Ole Stavad, at en masse af de her ting er gode ting, som selv Socialdemokratiet gerne ville have været med til at støtte, når det kommer til stykket.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne høre skatteministeren, om den sidste bemærkning skulle tages som udtryk for, at man ser forringelsen i fremskrivningen af børnechecken som udtryk for, at man styrker børnefamiliernes velstand, og om skatteministeren er klar over, at børnefamilierne økonomisk er langt dårligere stillede end det øvrige Danmark set ud fra en gennemsnitlig betragtning.

Formanden:

Så er det hr. Ole Stavad for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg tror, at oplevelsen ude i landet af de der mange forbedringer, som skatteministeren snakker om, måske er en lidt anden end i hovedet på skatteministeren.

Jeg forstår godt, at skatteministeren gerne vil tale om noget andet, men kan skatteministeren ikke give en forklaring på det, der nu har været spurgt om flere gange af fru Sandy Brinck og andre: Hvad er der sket i løbet af nogle måneder, så det løfte, som regeringen og fremtrædende folk i Venstres folketingsgruppe er kommet med, og som blev givet af statsministeren før folketingsvalget, ikke længere er gyldigt?

Hvorfor er de løfter, som regeringen har givet, ligegyldige at overholde nu? Vil skatteministeren ikke godt prøve at sætte lidt ord på det?

Kl. 21.20

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

For at det nu ikke skal blive gentagelser det hele, vil jeg bare til det sidste indlæg fra hr. Stavad sige, at når der er tale om en forhøjelse i kroner og øre i en størrelsesorden 200-300 kr. afhængigt af, om vi taler om den ene ydelse eller den anden, er det altså i min optik flere kroner pr. ydelse, og så er det ikke nogen forringelse, men en forbedring. Det være sagt til fru Falcon fra Enhedslisten. Der bliver ikke tale om nogen forringelse. Købekraften bliver fastholdt, og der bliver tale om flere kroner og øre.

Der ville derimod være tale om forringelse, hvis man havde fortsat den tidligere linje med øgede grønne afgifter, sådan som Kristendemokraternes ordfører gav udtryk for.

Formanden:

Så er det hr. Morten Homann for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Man må i hvert fald håbe, at den her børnefamilie, vi taler om, ikke har brug for at tage bussen til arbejde eller institutionen, for så ser økonomien da først helt gal ud, når taksterne stiger med 12 pct. til næste år.

Vi må søreme også håbe, at der ikke er en mor eller far, der har tænkt sig at tage noget efteruddannelse, for så kommer de altså også til at betale ved kasse et.

Så bare lige for at sætte det med de her 200-300 kr., man måske får mere i kroner og øre, lidt i perspektiv: Hvilken værdi har det, hvis daginstitutionspladserne stiger 400-600 kr.? Kan vi ikke blive enige om, uanset buspriser, efteruddannelse osv., at der er færre penge til rådighed, selv om det i kroner og øre er et lidt højere beløb? Priserne på f.eks. daginstitutionerne er simpelt hen løbet fra de sølle reguleringer, som regeringen er gået med til at lave.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Ja, nu kommer vi jo vidt omkring, og jeg er sådan set lidt bekymret for, om formanden accepterer, at vi bevæger os så vidt omkring, for nu handler det jo både om busbilletter og en lang række andre ting.

Vi kunne jo også begynde at tale om skattelettelser, og vi kunne tale om afgiftslettelser, og så kunne vi tale om en lang række andre ting, som kunne indgå i det her regnskab. Jeg tror faktisk, at det fører for vidt, hvis vi skal køre hele det repertoire igennem, og jeg tror, vi kan slutte med at konstatere, at i kroner og øre bliver der tale om en stigning i børnefamilieydelsen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 13. november 2003, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 21.24
